

El Priorat, terra de majestuosos vins, ha vist créixer en Jaume Pàmies. Malgrat que l'exercici de la professió l'ha realitzat des de Barcelona des de fa 32 anys, es manté arrelat al seu poble, Falset, i a la seva terra, de la qual ens parla: **"La comarca ha patit un llarg període de depressió i moltes terres han restat abandonades. Abans d'aquest moment, el Priorat va tenir gran importància pel que fa a nivell d'exportacions de vi. França es va veure afectada per la plaga de la fil·loxera i el Priorat se'n va beneficiar. Això va generar un enriquiment de la seva gent i dels pobles com Vilella en el qual hi ha construccions arquitectòniques rellevants de fa 200 anys. Però l'arribada de la fil·loxera a la zona va provocar la crisi de la vinya."** Aquelles vinyes encrestades del Priorat comencen a revirar la bonança de temps passats. En Jaume observa orgullós aquesta nova etapa. I és que l'advocat és una persona molt lligada a la terra i sobretot a la seva gent. La seva professió és eminentment humanista. Els seus mestres li ho van ensenyar: **"Recordo grans professors com Fernández de Villavicencio, de dret civil, que es mereix tots els meus elogis, Pérez Vitoria, de dret penal, que ens va donar unes classes magistrals i inoblidables sobre teoria del delictes, i Pi Sunyer. Aquest últim fou un gran administrativista, encara que en aquella època el dret administratiu era molt primitiu. Pi Sunyer va estar a cavall de l'escola antiga i de la moderna perquè ja començava a percebre la nova era. Quan vaig acabar la carrera vaig entrar de passant al bufet de José Antonio Ramírez. Va ser un gran civilista. De totes maneres, m'agrada distingir entre la tasca que li correspon a un professor i a un advocat. És molt diferent ser només professor o ser professor i al mateix temps exercir. Des de la professió es veuen els problemes reals i s'interpreta la llei en el terreny pràctic. Per què la millor escola de coneixements és la jurisprudència? Perquè es tracta de problemes vius que el jutge resol. El millor aprenentatge és la lectura de la jurisprudència. Amb això vull dir que a vegades la teoria va al davant i fins i tot assenyala camins per a futures jurisprudències."** És així com ha de ser l'advocat? **"Ha de tenir inquietuds. Hi ha advocats formalistes o tècnics que es limiten a resoldre un assumpte sense tenir en compte que s'ha d'anar fins als fons del tema si es vol guanyar trobant la solució correcta."**

El nostre advocat porta temes de dret civil, administratiu, urbanístic i de patrimoni cultural i hipotecari. **"El meu problema sempre és si tindrè coneixements o aptituds suficients per estar a l'alçada del problema. No m'encarrego de temes penals, tot i que al principi d'exercir en vaig portar. El meu pare va ser un gran penalista, però jo tenia clar que volia dedicar-me al dret civil, potser perquè els temes que inclou abasten el conjunt de l'actuació humana. Avui dia, dins el dret administratiu també hi ha un component humà molt important perquè darrere de qualsevol tema o qüestió, encara que sigui urbanística, també hi ha interessos de persones que es poden veure afectats. La lluita que es genera entre l'acció administrativa i l'interès privat és molt interessant de portar i de defensar. M'ha omplert de satisfacció aconseguir una solució justa en assumptes en què hi ha hagut uns interessos defensables i sobretot una raó de justícia tant en dret civil com administratiu."**

En Jaume Pàmies ha treballat durant 28 anys de lletrat a l'Ajuntament de

Barcelona. Exercir en l'àmbit de l'Administració pública li ha proporcionat un ventall de coneixements: **"Hi ha diferències entre treballar per a un particular o per a l'Administració. Quan treballes per a l'Administració és difícil arribar a un pacte amb l'altra part perquè no pots abdicar mai de la teva posició. Un particular pot transigir però l'Administració difícilment. Hi ha uns límits. Particularment, sempre estic disposat a pactar per no anar als tribunals. S'ha d'estar obert al pacte. M'interessa que el meu client estigui en una situació justa i tingui els seus drets defensats però sense perjudicar el contrari. Fins i tot després de dictada una sentència no m'oposo mai a arribar a una entesa amb l'altra part perquè tingui un mínim perjudici, això sí, tenint els interessos del meu client protegits."**

Una de les matèries en les quals el nostre advocat és especialista és el dret hipotecari: **"És un dret formal que té uns principis molt interessants de tècnica jurídica per a la protecció dels drets inscrits i per a les conseqüències que té aquesta inscripció. És un dret purament tècnic i de protecció registradora. En el fons el contingut substantiu del dret hipotecari no existeix, forma part del dret civil o de l'administratiu."**

En Jaume també ha actuat moltes vegades d'àrbitre, una figura jurídica que considera **"molt interessant però encara massa desconeguda pel ciutadà. Les dues parts en conflicte confien l'assumpte a un àrbitre. Aquest àrbitre té la confiança dels dos advocats i no vol defraudar ningú fent justícia. Per això s'ha d'arribar al fons del tema. L'arbitratge té la rapidesa que demana l'empresa. És una forma d'evitar les demores de la justícia ordinària."** En aquest sentit l'àrbitre té molts paral·lelismes amb el jutge. Potser la seva labor com a àrbitre és un pas previ per acabar en la judicatura com a jutge? **"Seria un honor ser jutge. Hi ha jutges que duen a terme una gran tasca, igual que els magistrats. El jutge dicta la sentència a la vista dels escrits dels advocats i moltes vegades les idees les proporcionen els mateixos advocats. El jutge resol sempre un cas concret i té l'exposició dels fets, els fonaments i els raonaments que li presenten els advocats. La justícia té el gran problema que és lenta. Aquesta demora és un gran injustícia i la gent es veu obligada a anar als tribunals perquè l'Administració pública no col·labora facilitant les coses. És molt formalista i massa polititzada. Sovint li sap greu reconèixer que s'ha equivocat. Aquest és el gran mal."** Però aquest no és l'únic problema que viu el món judicial: **"Es fan massa normes. En sobren. Ja hi ha normes generals que poden resoldre molts temes. Moltes d'aquestes normatives estan elaborades sense visió de conjunt, perdent la idea general, i això fa que entre elles s'entrecruïn. El dret ha d'estar fonamentat sempre sobre la idea de justícia. Si se separa la norma d'aquest principi bàsic ens podem trobar amb una normativa injusta o amb solucions injustes i això es produeix força vegades a conseqüència d'un excés normatiu."**

En Jaume Pàmies ha rebut l'herència en matèria de dret del seu pare, Jaume Pàmies Olivé, que durant molts anys va presidir l'Audiència de Tarragona i posteriorment una de les sales de l'Audiència de Barcelona. Dels seus tres fills, la Immaculada, l'Ariadna i en Jaume-Llorenç, és aquest últim el que ha decidit seguir la carrera del pare. L'Acelina, la seva muller ha estat la gran col·laboradora en la vida personal i professional d'aquest advocat.

“Si de la idea de justícia se’n separa la norma, ens podem trobar amb una normativa injusta o amb solucions injustes i això es produeix força vegades a conseqüència d’un excés normatiu”

Jaume Pàmies - Barcelona (Barcelonès)